

MANTELZORGCOACH ONDERSTEUNT FAMILIE BIJ STAP NAAR VERPLEEGHUIS

‘Dat je gezien wordt is ontzettend belangrijk’

De verhuizing van de vader van Irene van thuis naar een woning in verpleeghuis De Open Hof, verliep mede dankzij mantelcoach Maaïke Ruitenschild ‘zo vlekkeloos als maar kan’. Irene: “Dat je er was voor ons, is essentieel geweest.”

Door Linda van den Dobbelsteen

Mantelzorgcoach is een nieuwe functie bij ZGAO. Maaïke Ruitenschild begeleidt mantelzorgers met een naaste op de wachtlijst om de overgang van thuis naar het verpleeghuis soepel te laten verlopen. Ze vertelt: “Als die stap gezet moet worden, vaak een moeilijke stap, is het fijn dat er iemand is met wie de familie alles kan delen. Je bouwt een vertrouwensband op.” Maaïke regelt praktische zaken, maar biedt ook emotionele ondersteuning. Ook in het geval van Irene Goes en haar familie. Haar vader kwam op de wachtlijst voor een plekje in De Open Hof. “Als er een kamer vrijkomt, bespreek ik wat er allemaal komt kijken bij een verhuizing: wat neem je mee, wat kun je verwachten, wat kun je als familie doen, dat soort dingen.”

Als het zover is, spreekt ze de eerste dag in het verpleeghuis met de familie door. Maaïke:

Mantelzorgcoach Maaïke Ruitenschild (links) ondersteunt Irene Goes en haar familie bij de verhuizing van haar vader naar De Open Hof. Irene: “Dat hij niet meer thuis kan wonen is moeilijk, maar Maaïke heeft de overgang naar de nieuwe situatie een stuk makkelijker gemaakt.”

“De ouders van Irene zijn 58 jaar getrouwd. Voor haar moeder kan het ontzettend moeilijk zijn om aan het eind van die dag alleen naar huis te gaan. Ik kan de pijn niet wegnemen, maar iemand er wel op voorbereiden.”

Als de verhuizing erop zit, laat Maaïke de familie niet meteen

los. “Ik houd een vinger aan de pols, ga nog eens op huisbezoek. En stimuleer mensen om oude hobby’s weer op te pakken. Want mantelzorgers zijn vaak niet meer gewend om tijd voor zichzelf te hebben. Irene herkent dat wel. “Mijn vader is leuk, lief en gezellig, nog steeds. Die wil je niet laten zitten. Mijn moeder

heeft jarenlang fulltime voor hem gezorgd. Dat gaat geleidelijk, waardoor je niet in de gaten hebt dat het steeds zwaarder wordt.”

Irene en haar familie hebben de periode rondom de verhuizing veel steun aan Maaïke gehad. “Mijn vader woont sinds juni van dit jaar in De Open Hof. De

verhuizing was heel emotioneel, maar is toch zo goed als vlekkeloos verlopen, mede dankzij haar. Ze kijkt naar Maaïke: “Dat je er was voor ons, is essentieel geweest. Met al onze vragen konden we bij je terecht.” Ze is even stil, en vervolgt dan: “Uiteindelijk moest mijn moeder toch haar man wegbrengen. Nu zien we: er wordt goed voor hem gezorgd, hij heeft het goed hier. Wij lopen veel binnen maar voor ons is de druk eraf.”

Ze kijkt weer naar Maaïke. “Twee dingen die je voor ons hebt gedaan zijn heel belangrijk. Het eerste lijkt een kleinigheid: de speciale parkeervergunning voor mantelzorgers. Hoe moet dat, elke dag met de auto hierheen en die enorme parkeerkosten, dacht mijn moeder. Die zorg heb je zomaar weggenomen omdat je de weg kent bij de gemeente.”

“Bovendien heb je het levensverhaal van mijn vader prachtig beschreven. Je hebt naar hem geluisterd en hij heeft zijn verhaal kunnen vertellen. Dit verhaal is nu bekend bij de medewerkers hier. Dat je als mens in je nieuwe huis gezien wordt is ontzettend belangrijk.”

www.zgao.nl

Advertorial